

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1. Dagsordenen vil være:

Første Behandling af:

Udkast til Lov angaaende Ophævelse af Skovtvangen m. M.

Mødet hævet Kl. 4¹/₄.

Syv og Tyvende Møde.

Lørdagen den 15de December Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg fra Jørgensen-Somtou har modtaget et Andragende til Rigsdagen om, at den vil forbyde, at Børnehjemsfanger arbejde for Private, men derimod foranstalte, at deres Arbeidsvirksomhed indskrænkes til at forfærdige Varer tilsalgs. Dette Andragende vil blive henlagt i Ræsfalen til de Herrer Medlemmers Underretning.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Første Behandling af „Udkast til Lov angaaende Ophævelse af Skovtvangen m. M.“ (Ududkastet findes i Tillæg A. Sp. 849 ff.)

Frederiksen: Jeg skal ved Betragtningen af denne Sag sjele imellem flere Spørgsmaal. For det Første maa jeg bvele ved Spørgsmaalet, om vi i det Hele taget skulle have en ny Skovforordning, og dernæst vil jeg gaae over til at betragte det Princip, som er gennemført i det her foreliggende Lovudkast. Jeg antager, at vi her i Thinget saatemmelig kunne blive enige, hvad det første Spørgsmaal angaaer, om vi skulle have en ny Skovlov, eller om vi skulle blive staaende ved den gamle Skovforordning af 27de Sep-

tember 1805, og de gjældende, endnu ældre Bestemmelser. Jeg troer ikke, at der er Mange, som med fuldt Alvor ville forsvare den ældre Skovforordning. Jeg skal ikke her omtale alle disse enkelte Bestemmelser, som for Exempel forbyde Græsning i Skovene, som Staten ikke selv overholder i sine egne Skove, og som det nye Forstvæsen i Almindelighed forbyder, eller saadanne Bestemmelser som, at man uden Tilladelse kan bruge en slet Driftsmaade og kun med speciel Tilladelse bruge Høistovdrift. Det er ganske vist Bestemmelser, der ligesom i det Hele taget de meest forkeerte af de mange forkeerte Bestemmelser i vor Landbolovgivning ikke overholdes, men som, fordi de ikke overholdes, dog ikke derfor bør blive staaende i vor Lovgivning. Der er andre vigtige Bestemmelser i Forordningen af 1805, som endnu gjælde, og som vel heller ikke finde mange Forsvarere, saaledes Bestemmelsen om de 10 Aars Formynderskab, som vitterligt den Dag idag, saaledes som Forholdene nu ere, saaledes som den private Skovdrift nu er udviklet, mange Steder tvinger private Folk til de første 10 Aar, de have en Skoveiendom, at bestyre den slettere, til at behandle deres Skovculturer paa en slettere Maade, end hvis de havde frie Hænder. Der er endelig saadanne abderitisse Bestemmelser som, at man kun maa have Bøge- og Egskove og ikke har Tilladelse til at plante Naalekov i Stedet; der er endvidere andre Bestemmelser end i Forordningen af 27de September 1805, saaledes om, at Ege skulle tilbydes Marineministeriet. Men selv hvad Hovedsagen angaaer, Spørgsmaalet om den Skovtvang, der paalægges ved Forordningen af 27de September 1805, troer jeg, man er enig om, at der i den Henseende bør foretages visse Forandringer. Den Fordeling, Skovarealet havde, dengang Forordningen udkom i 1805, var allerede slet, vel tilbeels fordi de fleste Familiegobser, Stats- og Stiftelsesgobser, netop laae paa de frugtbareste Landsdele, i Sjælland, Volland og Falster, hvor Jordbunden mindre egnede sig til Skovkultur; Fordelingen var dengang slet. Og selv om den havde været god, vil vel Ingen paastaae, at hvad der dengang i 1805 svarede til Forholdene, ogsaa nu skulle svare